

Ще ви разкажа, каквото запомнихъ.

Видрата живѣе покрай брѣговетѣ на рѣкитѣ, езерата и дълбокитѣ вирове, дѣто има много риба. Тя си изкопава нѣколко подземни дупки, които водятъ право къмъ дълбочината на водата. Дупката захваща половина метъръ подъ водата, издига се полегато въ земята и свършва съ едно харманче. Тя е дълбока до два метра. Харманчето стои винаги сухо. То е послано съ мека трѣва. Надъ харманчето има тѣсна дупчица да влиза прѣсенъ въздухъ. Когато дупката се изпълни съ вода, видрата се крие въ хралопатитѣ дървета.

По сушата тя рѣдко ходи. Когато е на сухо, видрата бързо тича, гърчи си тѣлото и на мира спасение въ водата. Тя усѣща приближаването на човѣка и на кучето още отъ сто крачки. Затова рѣдко се улавя.

Изъ водата плува, като риба. Пори водата съ своята плоска глава, обръща се на кждѣто иска и дълго врѣме трае подъ водата безъ да диша. На мръкване видрата излѣзва отъ дупката си. Тръгнава по ловъ за риба и цѣла нощъ продължава своята работа, особено ако има мѣсечина. Тя обикаля цѣлата околностъ на рѣката да търси риба, която е найобичната ѝ храна. Понѣкога лови още раци, жаби, водни мишки, даже и птички. Нищо не може да се отърве отъ остритѣ ѝ зѣби.

Видрата изтрѣбва най-много риба, когато има малки. Обикновенно въ началото на пролѣтѣта женската ражда три или четире слѣпи видрички. Тѣ порастятъ чакъ на третята година. Майката много се грижи за малкитѣ, даже не